

Az Egyesült Államok kormánya annak a biztosítékát kívánja Japántól, hogy mostantól kezdve a Japán partjain hajótörést szenvedett, vagy az időjárás körülmények által kikötőibe kényszerített személyekkel emberségesen fognak bánni.

Alulírottat utasították, hogy elmagyarázza a japánoknak azt, hogy az Egyesült Államok Európa egyik kormányzatával sem áll kapcsolatban, és hogy a törvényeik nem szólnak bele a polgárai vallásába, még kevésbé más államok polgáraiéba.

Továbbá, hogy egy nagy országot lagnak, amely közvetlenül Japán és Európa között fekszik, és amelyet Európa nemzetei körülbelül ugyanabban az időben fedeztek fel, mint amikor Japánt először meglátogatták az európaiak. Ezenkívül azt [is meg kell, hogy értesse], hogy az Európához legközelebb fekvő részét népesítették be először a világ azon részéből jövő bevándorlók, és hogy a lakossága nagy iramban terjedt el az országban, míg a Csendes-óceán partjái nem ért; hogy jelenleg nagy városaink vannak, amelyekből a gőzgépek segítségével tizenhét vagy húsz napon belül elérhetjük Japánt; hogy kereskedelmünk a földgolyó ezen részével gyors ütemben emelkedik, és a japán tengereket hamarosan el fogják lepni a mi hajóink.

Ebből kifolyólag, miközben az Egyesült Államok és Japán minden nap egyre közelebb és közelebb kerül egymáshoz, az Elnök Birodalmi Felségeddel békében és barátságban kíván élni; azonban semmifajta barátság sem tud hosszútávon fennmaradni, míg Japán nem tesz le arról, hogy az amerikaiakkal ellenségesként bánjon.

Bármilyen bölcs is volt eredetileg ez a rendelkezés, most, mikor az érintkezés az országaink közt sokkal könnyebb és gyorsabb, mint régen volt, már meggondolatlan és betarthatatlan.

Alulírott kitarat mindezen érvek mellett, bízva abban, hogy a japán kormány be fogja látni a két nemzet közötti barátságatlan összeütközés elkerülésének szükségességét és kedvező választ ad ezen teljes őszinteséggel megfogalmazott, baráti viszonyra tett javaslatokra.

A Japánt meglátogatni szándékozó nagy hadihajók közül még sok nem érkezett meg ezekre a tengerekre, bár minden órában várhatók; és alulírott a baráti szándéka bizonyítékként csak négy kisebbet hozott magával, szükség esetén azonban a következő tavasszal sokkal nagyobb erővel tér vissza Jedóba.

Arra számítunk azonban, hogy Birodalmi Felséged kormánya egy ilyen visszatérést szükségtelemre fog tenni azzal, hogy azonnal beleegyezik az Elnök levelében lévő nagyon ésszerű és békés indítványokba, amelyeket alulírott az első lehetséges alkalommal részletesebben el fog magyarázni.

A Birodalmi Felséged iránti legnagyobb tisztelettel, és őszintén bízva abban, hogy sokáig fog élni egészségben és boldogságban, alulírott kézjeggyel látja el:

(aláírás) M. C. Perry

az Amerikai Egyesült Államok kelet-indiai, kínai és japán tengereken állomásozó haditengerészeti erőinek főparancsnoka

Az Egyesült Államok *Susquehanna* gőzfregattja Japán partjainak közelében,
1853. július 7.

Perry fehér zászló átadásával kapcsolatos levele, 1853. július 14.

Éveken át több ország folyamodott önköz kereskedelemre vonatkozó kérelemmel, önköz azonban egy nemzeti törvényükre hivatkozva elutasították őket. Ezzel az isteni elvek ellen vétettek, és bűnük nem is lehetne ennél nagyobb. Az általunk mondottak tehát nem jelentik feltétlenül azt, amint azt a holland hajó által is elmondattott, hogy mindenáron kölcsönös ke-

reskedelmet várunk el. Ha önök még így is ellenkeznének, akkor fegyvert ragadva járnánk el az isteni elvek megszegésének vétsége ügyében, és önök a törvényük mellett kitartva fegyverrel védekeznének. Amikor azonban valaki egy ilyen eshetőséget átgondol, rájön arra, hogy a győzelem természetesen a miénk lesz és önök semmiképp nem fognak bennünket legyőzni. Ha ilyen esetben megegyezést keresnének, húzzák fel azt a fehér zászlót, amit nemrégiben átadtunk önöknek, és mi azt követően abbahagyjuk a tüzelést és békét kötünk önökkel, s hadihajóinkat félrevonjuk.

A japán válasz

Számítottunk Excellenciája az Egyesült Államok eme Császárságba küldött követeként történő visszatérésére a felséges Elnök úr levele alapján, amelyet Excellenciája az elmúlt évben adott át Őfelségének, ezen ország Császáranak.⁷³ Elég lehetetlen egyszerre kielégítő választ adnunk kormánya összes javaslatára.

Noha császári felmenőink törvényei teljes mértékben tiltják a változást, úgy tűnik, ha tovább ragaszkodnánk az ősi törvényekhez, félreértenénk korunk szellemiségét. Mindazonáltal kényszerítő szükség határozza meg mostani tetteinket. Excellenciája előző évi, eme Császárságba tett látogatásakor Őfelsége az előző császár betegeskedett és immár halott. Következésképpen a jelenlegi felséges császár foglalta el a trónt. Az ebből következő sok elfoglaltság még nem ért véget és nincs idő arra, hogy más kérdéseket teljes mértékben megoldjunk. Ezenkívül őfelsége, az új császár trónra lépésekor megígérte a császárság hercegeinek és főhivatalnokainak, hogy betartja a törvényeket; ezért nyilvánvaló, hogy most egyáltalán nem hozakodhat elő az ősi törvények bármiféle megváltoztatásával.

Tavaly ősszel, a holland hajó elindulásakor a Japánban kereskedő hollandok főfelügyelőjét megkértük, hogy erről az eseményről értesítse kormányukat, és írásban tájékoztatott minket arról, hogy ezt megtette.

Az orosz követ nemrég Nagaszakiba érkezett, hogy kormánya óhaját közölje. Azóta már elhagyta az említett helyet, mivel egyik ország sem fog választ kapni, amely hasonló kívánalmakat fogalmaz meg. Mindenesetre megértjük a szükségét és kormányuk szénnel, fával, vízzel és ellátmánnyal, és a bajba jutott hajók és legénységük megmentésével kapcsolatos javaslataival összhangban fogunk cselekedni. Miután tudatják velünk, Excellenciája melyik kikötőt választotta, azt a kikötőt fel fogjuk készíteni, amely előkészület előreláthatólag öt évig fog tartani. A közbeeső időben Nagaszakiban lehet átvenni a szentet, a következő japán év első hónapjától (1855. február 16.).

Mivel nincsen korábbi tapasztalatunk a szénnel kapcsolatban, ezért Excellenciáját arra kérjük, adjon nekünk becslést, és amennyiben ez nem lesz a törvényeinkkel ellentétben, akkor kellő megfontolás után elfogadjuk. Mit ért ellátmányon és mennyi szénre lesz szükségük?

Végül bármivel, amire a hajóknak szükségük lehet, abból, ami eme Császárságban előállítható, azzal el lesznek látva; a cseretermékek és az áruk árát Kurokawa Kahei és Moriyama Einosuke fogja szabályozni. Miután az előző pontokban megegyezés született, a szerződést a következő találkozáson lehet véglegesíteni és aláírni.

A pecséteket a magas rangú Úr parancsára helyezték el,
(aláírás)

Moriyama Einosuke

⁷³ A dokumentumban császárként említett személy valójában a sógun.